

Genel Müdürümüzü Ağırladık

Ortaöğretim Genel Müdürümüz Sn. Halil İbrahim Topçu, Ortaöğretim Projeler Daire Başkanı Sn. Mehmet Bölücek, Kocaeli İl Milli Eğitim Müdürümüz Sn. Ömer Akmanşen ve Gebze İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Sn. Şener Doğan okulumuzu ziyaret ettiler.

Genel Müdürümüz gençlerimize ufuk açacak keyifli ve samimi

sohbet gerçekleştirdiler. Gençlerimizden beklentilerini, onları görmek istedikleri yerleri ve ülkemiz için önemli olduklarını ifade ettiler.

Öğretmenlerimiz ile bir araya gelen Müdürümüz öğretmenlerimizin taleplerini dinleyip her birine ayrı ayrı teşekkür ederek projeler başta olmak üzere bir çok alanda Yücel Boru Fen Lisesi'ni ileride görmek istediğini ifade ettiler.

Ortaöğretim Genel Müdürümüz Sn. Halil İbrahim Topçu, Ortaöğretim Projeler Daire Başkanı Sn. Mehmet Bölücek, İl Milli Eğitim Müdürümüz Sn. Ömer Akmanşen ve İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Sn. Şener Doğan'a okulumuza gerçekleştirmiş oldukları ziyaret ve samimi sohbetleri için teşekkür ederiz.

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L.
Adına Sahibi

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

*Arif Dülger
Mdr. Yard. /Yayın Danışmanı*

*İrem Üçer
Editör*

*Arif Bekdik
Yazar*

Yazım Kontrol Ekibi

*Esmâ Ketenci 12/D
Mete Şenyar 11/A
Burak Yusuf 10/A
Tuana Erdem 10/A
Oğuz Aydoğan 9/B*

Yazarlar

*Ceylin Öztürk Ekinci 9/D
Bedirhan Yalçın / Mezun
Şevval Sarpkaya 9/C
Ali Erol /DKAB
Öğretmeni
Ali Anıl 9/D*

Dağıtım

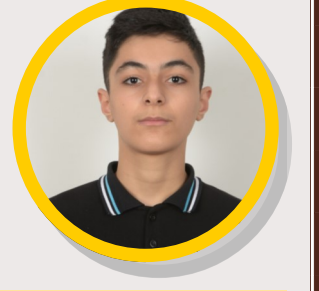
Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

TOPLUMSAL OTİZM FARKINDALIĞI

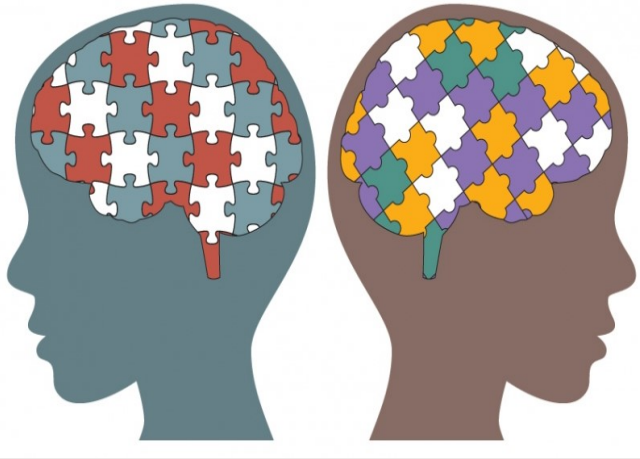
ARAŞTIRMA

Ali Anıl - 9/D

Otizm, genellikle ilk 3 yaşta ortaya çıkan ve hayat boyu devam eden, kişinin etrafıyla sözel ve fiziksel iletişimini, beyin gelişimini engelleyen bir hastalıktır. Otizmin nedeni tam olarak bilinmemekle beraber konjenital yani doğuştan geldiği düşünülmektedir. Erkeklerde daha sık görülür. Son yıllarda otizmin görülme sıklığı oldukça artmıştır.

Otizm tanısı alan 0-3 yaşındaki bebeklere iyi bir rehabilitasyon programı uygulandığında otizmin etkileri önemli ölçüde azaltılabilir. Tam olarak tedavi edilemese bile otizmin kişi ve kişinin yakınları üzerindeki etkileri, dil ve konuşma terapisi, eğitim desteği, mesleki terapi gibi uygulamalarla azaltılabilir.

Semptomların şiddeti de kişiler arasında farklıdır. Otizmin tespit edilmesi genelde ilk 2-3 yılı bulur. Ancak bazı vakalarda belirtilerin erken ortaya çıkmasına bağlı olarak kişide daha erken sürede de otizm tespit edilebilir. Erken dönemde alınan otizm tanısı, kişinin ilerleyen yıllarda ortaya çıkması beklenen olumsuzlukların azaltılmasına yardımcıdır.

Otizmlilerin yaklaşık olarak %70'inde zeka geriliği bulunurken %10'luk kesiminde üstün zeka görülebilir. Otizmlili bireylerin her birinin, bir diğerinden farklı güçlü yönleri ve zorlandıkları alanlar bulunur. Otizmlili kişilerin genellikle hafızaları güçlüdür. Alışkanlıkları ve kuralları takip edebilir. Ancak sosyal iletişim yönleri genellikle zayıftır.

Otizm Belirtileri Nelerdir?

Otizmliler çoğunlukla göz teması kurmaz ve mimik kullanmaz. Ebeveyninin kucağına gitmek istediğinde ona doğru uzanmaz ya da tipik olarak ellerini yukarı doğru kaldırmaz. Ellerini çırpma, parmak şıklatma ya da sallanma gibi hareketleri tekrar eder. Beden dili kullanıldığında çoğunlukla sert ve kabadırlar. Otizm varlığında görülen semptomların bir kısmı şu şekilde sıralanabilir:

- Göz teması ya yoktur ya da kısıtlıdır.
- Adı ile seslenince tepki vermezler.
- Aşırı hareketli veya hareketsiz olabilirler.
- Çevreleri ile ilgilenmezler.
- Sarılma ve öpme gibi fiziksel teması hoşlanmazlar.
- Konuşmada gecikme vardır.
- İnsanlarla iletişim yerine cansız varlıklarla ilgilenirler.
- Topluluk içinde yaşlıları ile diyalog kurmazlar, oyunlara katılmazlar, kendilerini izole ederler.

- Konuşmayı iletişim aracı olarak kullanmazlar.
- Bir cismin bir parçasına takıntı yapabilirler.
- Bazı objelere aşırı bağlanabilirler.
- Düzen takıntıları vardır. Rutinleri bozulduğunda hırçınlaşabilirler.
- Tekrarlayan bir hareketi yaparlar.
- Bazıları çok inatçı ve hırçın olabilir.
- Sosyal ortama girdiklerinde aşırı korkup tepki verebilirler.
- Sıklıkla yemek yeme bozukluğu gösterirler.
- Kendilerine ve etrafındaki eşyalara zarar verebilirler.
- Tehlikeye karşı duyarsızdırlar.
- Normal öğrenme metotlarına duyarsızdırlar

Otizm tedavisi nasıl olur?

Otizm tedavisinde erken teşhis ve tedavi büyük önem

taşır. Tedavinin amacı otizmlili bireyin sosyal ve bireysel yeteneklerini geliştirmektir. Bu amaçla özel tedaviler uygulanır. Konuşma terapisi, motor yetenekleri artırmaya yönelik terapiler, sosyal iletişim becerisini kazandırmaya yönelik terapiler uygulanan terapiler arasındadır. Çeşitli durumlarda ilaçlar da kullanılabilir.

Tedaviye eşlik eden özel eğitim programları sayesinde otizmlili bireyler iletişimsel, davranışsal ve sosyal açıdan da-

ha dışa dönük hâle gelebilir. Davranışsal eğitim ve yönetim olarak bilinen eğitim şekli, kişinin kendisini daha iyi ifade etmesine yardımcı olur. Bu da kişinin sosyal becerilerin güçlenmesini sağlar. Uygulanacak tedaviye ek olarak uygulanan konuşma terapisi ile sosyal iletişim becerilerin artırılması da sağlanabilir.

Yetişkinlikte Otizm

Erken tanı konmuş ve yeterli tedavi edilmiş bazı yetişkin otizmliler çalışabilir ve kendi kendilerine yaşayabilirler. Zeka geriliği olanlar ve konuşamayanlar sürekli yardıma ihtiyaç duyarlar. Bunun yanı sıra üstün zekalı otizmliler, birçok alanda başarılı olabilir. Ancak sosyal becerileri her zaman sınırlıdır.

LAVANDERS

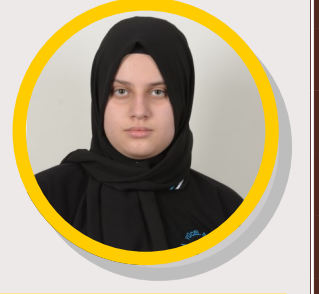
Okulumuzun Lavanders adlı müzik grubu kuruldu.

Sosyal Medyadan takip ederek destek olabilirsiniz.

Instagram : lavanders.ybfl

OTİZM ENGEL DEĞİLDİR !

RÖPORTAJ

Ceylin Öztürk Ekinci - 9/D

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz?

Ben Mustafa Çağatay Arslan. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Bölümü 2012 mezunuyum. 10 yıldır öğretmenlik yapıyorum.

Özel eğitim öğretmenliği nedir ve olmak için neler yapmak gerekir? Özel eğitim kimler için gerekli?

Özel eğitim öğretmenleri, özel eğitim gereksinimi duyan çocuklarla, devlet veya özel kurumlarda eğitim faaliyetlerini planlayan ve yürüten öğretmenlerdir.

Özel Eğitim Öğretmeni olmak için üniversitelerin eğitim fakültelerinin Özel Eğitim bölümünden 4 yıllık lisans eğitimini tamamlamak gerekmektedir.

Otizm, zihinsel yetersizliği olan bireyler, dil becerilerinde yetersizliği olan bireyler, disleksi ve birçok yaygın gelişimsel bozukluğu olan çocukların özel eğitime ihtiyacı vardır.

Otizm Farkındalık Haftası'nda nelerin fark edilmesini gerektiğini düşünüyorsunuz?

Otizm Farkındalık Haftası'nda; otizmin

Otizm Farkındalık Haftası'nda; otizmin ne olduğu ve otizmliler hak ve özgürlüklerinin her birey tarafından bilinmesi, ailelerin sosyal alanlarda eşit haklara ulaşabilmesi, otizmliler istihdam edilebilmesi, sanat ve spor alanlarında olanak sağlanması, normal bireyler gibi karşılanıp engellerin ortadan kaldırılması

gibi çok farklı alanlarda farkındalığın artması gerektiğini düşünüyoruz.

Otizmi kısaca anlatabilir misiniz? Doğuştan mı gelir? Görülme sıklığı nedir?

Otizmi şöyle tanımlayabiliriz; sosyal etkileşim, sosyal iletişim ve dil konuşma alanlarında yetersizliğe neden olan yaygın bir gelişimsel bozukluktur. Duruma göre doğuştan gelen ama çevresel faktörlerin de çok etkili olduğu bir durum otizm. Çünkü etki alanı çok geniş; tanımladığımız alanlardan birini ele alacak olursak sosyal etkileşim diyelim, buna doğuştan çok az etkilenmiş bir çocuk eğer kritik döneme (0-3 yaş diye tanımlayabiliriz) kadar hiç oyun oynamamış, etkileşime girmemiş ve sürekli ekrana maruz kalmışsa bu durum çocuğun daha çok otizmden etkilenmesine neden olacaktır.

Yani çevresel faktörler otizmi tetikler veya azaltabilir. Her 100 çocuktan 44 tanesi otizm riski taşımaktadır ve bu sıklık her geçen gün artmaktadır.

Otizm tanısını kimler koyabiliyor? Aileler bunu nasıl fark edebilir, belirtileri nelerdir?

Otizm tanısını çocuk ruh hastalıkları uzmanları ve çocuk nörologları koyarlar. Tanı, uzmanlar tarafından çocuğun gözlenmesi, gelişim testleri yapılması ve anne-babalara çocuğun gelişimi hakkında sorular sorulmasıyla koyulabilir. Belirtilerini söylersek aileler de kendilerine bu belirtilere göre yönlendirebilirler.

Otizm belirtileri şöyle sıralanabilir: Sizinle ve başkalarıyla göz kontağı kurmayabilir, ismi söylendiğinde veya çağrıldığında dönüp bakmayabilir, söyleneni işitmiyor gibi davranabilir, konuşmada yaşlılarının gerisinde kalabilir, gözleri sık sık bir şeye takılıp kalır, anlamsız gülme veya ağlama krizleri olabilir, parmağıyla istediği şeyi işaret ederek gösteremeyebilir, oyuncaklarla amacına uygun oynayamayabilir, yaşlılarının oynadığı oyunlara ilgisizdir, ellerini kanat gibi çırpma, parmak uçlarında yürüme, kendi çevresinde veya eşyalar etrafında dönme, sallanma, çırpınma gibi hareketleri olabilir, bazı eşyaları döndürmek veya sürekli sıraya dizmek gibi çeşitli ilgi ve davranış takıntıları olabilir. Bu saydığım özellikleri taşıyan bir çocuk varsa ailelere tavsiyem vakit kaybetmeden uzmanlara başvurmaları ve hemen özel eğitim uzmanlarından eğitim almalarıdır.

Otizmlilere karşı yaklaşımımız nasıl olmalı?

Otizmlilere çocuklara yaklaşımımız normal gelişim gösteren çocuklara nasıl yaklaşıyorsak öyle olmalıdır, ne abartılı bir yakla-

şım ne de acıyarak bakmak otizm için fayda sağlamaz. Biz onları kabul edelim, aktif yaşantımızda

onlara da yer verelim yeter. Eksik ya da fazla bir şey istemiyoruz, sadece onları da hayatımıza almak istiyoruz. Tabii ki bunları yaparken onların hassasiyet gösterdikleri duyuşsal alanlar göz önünde bulundurulmalıdır.

Otizmlilere ailesinin toplumdan beklentileri neler olabilir?

Ailerimizin toplumdan beklentileri normal bir yaşam sürmek, kaliteli eğitim almak, sosyal alanlarda bütün gözlerin üzerinde olmaması, çocuğı yüzünden baskı ile karşılaşmamak kısaca engelsiz bir yaşam sürmek, çocuğunun sosyal haklarının kendi yaşamından sonra da korunacağından emin olmaktır. Toplum bilinci aileler için çok değerli.

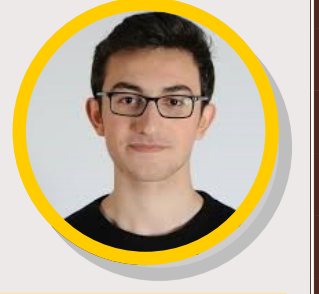
Son olarak otizmlilere bireyler için eğitim imkanları nelerdir? Devlet ve özel okullarda veya özel eğitim merkezlerinde yeterli eğitim verilebiliyor mu?

Eğitim hakları devlet tarafından güvenceye alınmıştır. Eğitimlerinin yeterli olup olmadığını ailerimizin değerlendirmesi daha tutarlı olacaktır. Bu güzel söyleşi için teşekkürler.

Zamanımızı ayırdığımız için asıl biz teşekkür ederiz.

BİR ARA, BİR ODTÜ VE DÖNÜŞ

MEZUNLARDAN MEKTUP

Bedirhan Yalçın - 2021
Mezun

Başlarken bir not: Bu yazı bundan yaklaşık iki buçuk ay önce yazıldı. Geçen zamanda ben Ankara'ya geldim, Ankara da bana Gebze'ye göre bir parça soğuk geldi ama ne çıkar; serde Erzurumluluk var sayın okur, güzel bir yazı olsun dilerim.

Artık lisedeki gibi bir sınıfı olmayan, üstüne üstlük ODTÜ'nün pek çok yerinde içinde "sınıf" lafı olan sloganlar, afişler görmüş; bunları görünce de aklımdan "Madem sınıflardan bahsediyorsunuz, hiçbirinizin aklına şuraya bir yere 'Ni guerra entre pueblös ni paz entre klases' yani 'Ne halklar arası savaş ne sınıflar arası barış' sözünü yazmak gelmedi mi?" diye geçiren biri olarak ayların ardından gazetemize yazı yazıyorum sevgili okurlar, eski kurttan sayılanlar ve çoğu zaman bahçede toplu olarak geçen yeni arkadaşlar-biz 9. sınıftan öyle yapanlar vardı en azından. Bundan mutlu muyum? Elbet mutluyum.

Geçenlerde iki dostla beraber lisemize gittik, hocalarımızla muhabbetimizi ettik, öğretmenler odasında çayımızı içtik-kapıyı tıklatıp da girdim tabii ki, orası öğretmenler odası. Okulda gördük ki kendimizi uzak hissetmiyoruz. Hâlâ lise-mizin öğrencisiyiz. Bunun kıymeti, önemi çok büyük. Liseden çıkmadan anlaması ise epey zor çünkü bir insanı veya bir şeyi tanıyıp anlamak için ona yakın

bulunmak yetmiyor, tamamlayıcı olan unsur uzaklaşmak. Peki uzaklaştık da ne oldu?

İlkin belirteyim ki yukarıdaki "sınıf"lı,"halk"lı ve de "barış"lı sözü üniversiteye girmeden önce biliyordum, pek katıldığım bir fikir de değil. İsmet Özel'in Şiir Resitali'nde giydiği kıyafetin üstünde yazar bu söz.

"Yaşamak debelenir içimde kıvrak ve küheylan" diyor bir şiirde İsmet Özel, büyük şair, Allah uzun ömür versin. Bunu anlatıyorum ki ODTÜ'nün kapısından içeri adımlar adımlamaz yeşil parkayı çekip, sol yumruğu havaya kaldırıp slogan atmaya başladım falan sanılmasın; zaten sloganlara hep temkinli yaklaşmak, genelde de uzak durmak gerekir. Ben efendi gibi hazırlığımı okuyorum, zaten kampüse henüz sadece bir kez girebildim çünkü pek çok üniversitenin aksine burası İngilizce Hazırlık'ın 1. yarıyılına tamamen uzaktan eğitim şeklinde veriyor. Yüz yüze olsun diye eylemler yapıldı tabii, beni de çağırdılar sağ olsunlar, uzun yol çekemem deyip reddettim. Evet, ODTÜ'de ortak WhatsApp grubuna girer girmez "Eylemleri

organize eden kulüp hangisi ben hemen ona katılmak istiyorum.” diyen kişiler olabiliyor. İnsanın "Az sakın ol be hocam.” diyesi geliyor doğrusu. Yine de herkes böyle değil, çoğunluk alışık olduğumuz öğrencilerden oluşuyor. Bu arada herkesin birbirine “hocam” şeklinde hitap etmesi burada bir üniversite geleneği ve yalnız öğrenciler değil, kampüsteki herkes böyle konuşuyor. Ben henüz tam alışamadım ama yüz yüze başlayınca bakacağız artık.

İnsanlardan ve ortamlardan etkilenip hızlıca değişmek konusunda birkaç cümle daha etmek istiyorum. Sun Zi'nin “Savaş Sanatı” kitabında bu konuyla da ilgili olduğunu düşündüğüm bir kısım var. Şöyle ki “Eskilerin iyi savaşçıları önce yenilemezliği sağlar, ondan sonra düşmanın yenilebilirliğine bakarlardı. Baş edilemezlik kendimize, baş edilebilirlik düşmana bağlıdır.” diye yazıyor Sun Zi. Bu durumda yeni ortamlarda yeni insanlarla birlikteyken başkaca, yeni bir anlayışın, fikrin bizi etkileyip etkilememesi de, ki etkileme yerine fethetme de diyebiliriz, yine bize bağlı olacaktır. Karşınızda konuşan kim olursa olsun, içinde bulunduğunuz ortam neresi olursa olsun eğer etkilenip değişmek istemiyorsanız değişmezsiniz. Bu bir gard ile sınır meselesidir ve kişiyle alakalıdır, değiştirilemezlik. Böyle anlatınca kavramımızın tüm “zamanın gidişatına uyma, uyararak ve belki uysalca değişme” çabalarının ötesinde, gurur taşıyan bir hareket -ya da hareketsizlik- olarak görülebileceği kanısındayım ancak işin aslı tam olarak bu değil; insanlar doğumdan ölüme giderken yavaşlayan bir hızla ve kaçınılmaz olarak değişirler. Bu yüzden bebeklerin, hele de ben gibi 8 aylık doğanların kafaları meraklı veya yaramaz çocuk parmaklarından uzak tutulur çünkü kemikleri henüz yumuşaktır ve şekilleri değişebilir.

Ayrıca asimetrik bir kafa yapısı olmasın diye sürekli tek yöne veya sırtüstü yatırılmazlar vesaire. Demek ki bu dönemde değişim var ve çok hızlı. Doğumdan sonra hal işte böyleyken ölümden sonra değişmek yok. İnsan toprağa karışıyor ve ölümün verdiği durgunlukla Sur'un üflenmesini bekliyor. Yaşamak için Madde ve Mânâ'nın ikisini birden ele almak gerektiğini kabul ettiğimizde diyebiliriz ki insanın ömrü ile fizikî ve ruhî doğası değişimi de değişmezliği de barındırır; genç yaşlarda bu değişim olanca hızıyla, hem de “Ben varım!” diye haykırarak var olurken yaşlandıkça yavaşlar ve söner. Genciz, değişeceğiz ve değişmeliyiz ama yine de biz, biz kalabilmek uğruna; her önümüze çıkanla değişip savrulmalıyım derim.

Madem başlık belki daha çekici olur diye ODTÜ yazdık, biraz daha oradan bahsedelim. Öncelikle belirteyim ki yerleşkeyi yani kampüsü boydan boya yürüdüm. Bu kıvanç duyulması bir olay mıdır? Az biraz öyledir çünkü epey büyük bir alan bilindiği üzere. Yerleşke içi otobüsler olan Ringlerin güzergahlarını pek bilmediğimden Öğrenci İşleri Müdürlüğü'nün oraya konmuş bir haritadan bölümümü bulup gözüme kestirdim, kafamda tahmini bir yol çizip başladım yürümeye. Niye navigasyon kullanmadın dersiniz hem pek sevmiyorum hem de insanın yön duygusunu köreltiyor. Bölümüm Ha-

vacılık ve Uzay Mühendisliği bu arada, bu yılı 6133 taban sıralamasıyla kapatmış. Bölüm binamız kampüsün en uç kısımlarında yer alıyor, merkezden epey uzak. Bu durum ulaşımı biraz yavaşlatsa da merkezdeki fakültelerden daha sakin bir ortamı olacaktır diye düşünüyorum. Kampüsün merkez kısımları ise güzel, hoş yerler. ODTÜ Çarşı var, Çatı diye bir kafe var, burada bir çay içtim, güzel de mekandı. Sonra stadyum var, hani şu sansasyonel pankartların taşındığı meki. Yerleşkede oldukça ağaçlık, yeşillik yollar ve bölgeler olduğunu da gördüm, sevilesi bir özellik. Yarım günlük gezi- den aklımda kalanlar böyle diyebilirim.

Benim Havacılık ve Uzay'la alakam, bayramlarda dehşetengiz torpiller patlatmak, epey randımanlı uçan kağıt uçaklar yapabilmek ve buzdolabı poşetlerinden sıcak hava balonu yapmaktan öteye geçmiyordu-deneyen falan olursa ateşi biraz büyütmek şartıyla çöp poşetinden daha iyi neticeler alıyorum, onu da söyleyeyim. Zaten sınava da Boğaziçi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler hedefiyle girmiştim, AYT sağ olsun Türkçe-Sosyal kısmını çözmeye pek vaktim kalmadı, ben de çözemediğim matematik sorularına döndüm ve sınav sırasında bıraktım o hayali. Kafamda diğer bir hedef olmadan, kazanacağıma da güvenerek girdiğimden başka meslek dallarına çok bakmamıştım, o sebepten sınav sonrası

hummalı bir biçimde meslek aradım, nihayetinde de Endüstri Mühendisliğinde karar kıldım. Hem bir üretim sisteminin verimliliği üzerine çalışmak diğer mühendisliklere kıyasla gözüme daha hoş gözüktü hem de 4 yıllık engin sınıf başkanlığı tecrübelerimi yönetsel bir meslek dalına yatırmak istedim. Tercih ekranında İTÜ ve ODTÜ Endüstri Mühendisliklerini alt alta sıraladıktan sonra ise yine beni çokça heyecanlandıran bir bölüm olması sebebiyle ODTÜ Havacılık ve Uzay Mühendisliğini yazdım. Sonuç olarak burası çıktı ve gayetle memnunum, iyi işler yapmak nasip olsun. Ve nasip demişken bu tercih hikayesini anlatma sebebim, hangi üniversitede hangi mesleği öğreneceğinizdeki en belirleyici unsurlardan birinin nasip, kader olduğunu söylemek istememdi. Belirleyicilik de

değil hatta bu, belirlenmişlik. Durum böyle diye Neo'nun Kahin'e sorduğu gibi "(Kararımı) Zaten biliyorsan nasıl seçeceğim?" şeklinde düşünmemek lazım tabii; dünyada belirlenmiş olana ulaşmak için de çalışmak gerekiyor, mesele bu.

Görüyorum ki sözü yine uzun tuttuk, o sebeple yazıyı burada bitirmek istiyorum. Sevgi hocamız geçen yılki gibi, istediğim konularda gazetemize yazabileceğimi söyledi, o yüzden kendisine teşekkür eder ve sonraki haftalarda da görüşmek üzere derim sevgili okurlar. Hoşça kalın, esence kalın.

TUT BİZİ EY ORUÇ

DENEME

Ali Erol - DKAB Öğretmeni

Oruç, Farsça bir kelime olup “gün / ruze” anlamına gelir. Orucun Kur’an lisanındaki karşılığı savm’dır. Savm, “tutmak, terk etmek” anlamına gelir.

Lisanımızda “oruç tutmak” deriz. Namazı “kılarız”, abdesti “alırız”, zekâtı “veririz”, kelime-i şehadeti “getiririz”, hacca “gideriz”, orucu ise “tutarız”.

Oruç tutmak bir anlamda kendimizi tutmaktır. Zaten başımıza ne geliyorsa kendimizi tutamadığımız için gelmiyor mu? Günahların temelinde, dürtülerimizi tutamamak, öfkemize yenik düşmek, şehvetimize esir olmak, dilimizi tutamamak gibi nedenler vardır. Esasen bizi hayvanlardan ayıran, et kemik yığını olmaktan kurtaran, beşeri yönümüzü insan yapan, “eşrefi mahlûkat” olmaya yükselemez, en önemli özelliğimiz de burasıdır. Hayvanlar, içgüdülerine göre hareket ederler. Helal-haram, doğru-yanlış, iyi-kötü düşünmezler. İnsan ise hayvani istek ve arzularını, aklı, inancı ve iradesiyle kontrol eder, onları firenler, yönlendirir. Bedenimize, kişiliğimize, söz ve eylemlerimize inancımız ve irademiz yön verdiği ölçüde insan oluruz. Yoksa mide ve şehvetinden başka bir şey düşünmeyen dört ayaklı mahlûklardan ne farkımız kalır?

Özgürlük, kendini tutmakla başlar. Mo-

dern insan, Tanrı inancını yitirdiği andan itibaren her şeyi tanrılaştırmaya başladı. Özgürlük adına süfli emellerinin, haz ve hız araçlarının, ayartılmanın, bencilliğinin, egosunun esiri oldu. Tanrı'nın olmadığı dünyada her şeyi mübah gördü. Sayısız putlara kulluktan, her şeyden önce kula kul olmaktan kurtulamadı. Neticede kendini de bitirdi, tabiatı da.

İnsan, sadece bedeni ile değil ruhu ile beraber insandır. Ramazan, hep bedenine öne çıktığı bu dünyada ruhu yüceltme, iradeyi güçlendirme, nefsi terbiye etme ayıdır.

Yemek, içmek ve cinsellik gibi temel içgüdülere karşı aklı, inancı önemseme ayıdır. Ramazanda midemiz aç kalırken ruhumuz beslenir. Maddi/bedeni yanımız değil ihmal edilen manevi/ruhi yanımız kuvvetlenir. Hayvani yönümüz geriler, insani yönümüz öne çıkar. Vahyin rehberliğinde, ötelere kanatlan oruçlu bedenler, dünyevi prangalardan kurutulmuş gerçek özgürlüğün havasını teneffüs eder.

Ramazan arınma ve dirilme mevsimidir. Ramazanın sözlük anlamlarından

birisi de “güz yağmuru ” demektir. Yazın kuruyan, susuzluktan çatlayan toprak, Eylül yağmurlarıyla tekrar canlanır, tozlar temizlenir. Tıpkı bunun gibi Ramazan da inancı ve insanlığı zayıflayan, can çekişen bedenlere hayat iksiri sunar; günahlarla kirlenen bedenleri yıkar, temizler, arındırır. Ruhlardaki çölleşme, yüreklerdeki çoraklaşma Ramazan rahmetiyle sona erer. Günahlarla kirlenen kalpler, Kur’an tilaveti, dua, tövbe ve istiğfarla temizlenir, katılaştıran yürekler sadaka ve zekâtla yumuşar.

Biz orucu tutarken o da bizi tutar. Oruç tutmak sadece yemek saatlerinin değişmesi değildir. Normalde helal olan yeme, içme gibi en temel ihtiyaçlara karşı kendini tutan kişi, haramlara karşı daha hassas olur. Sadece midemizle değil bütün bedenimizle oruç tutarız. Oruçlu olduğumuz halde elimizi, gözümüzü haramdan, dilimizi yalandan, iftira ve gıybetten alıkoyamıyorsak orucun manasını kavramamışız

demektir. Çünkü oruç “günahlara karşı kalkandır.” Küfre, şirke, zulme karşı oruç tutmak... Süfli emellere, bayağı arzulara karşı oruç tutmak... Şeytani vesveselere karşı oruç tutmak... Nefsin sınırsız isteklerine karşı oruç tutmak... Haramlara karşı bizi tutamayan orucu Peygamber efendimiz şöyle tarif etmiştir: “Nice oruç tutanlar var ki, aç kalmaktan başka bir kazançları yoktur.” Unutmayalım ki biz orucu ne kadar tutarsak, oruç da bizi o kadar tutar.

“Acıktım sana; sofrana oturt beni,
Acıttım içimi; göğsünde avut beni,
Aktım sana; damla damla yut beni,
Aldandım sahte ışıklara; beşiğinde uyut beni,
Ağular içtim bal kaselerinden; döşeğinde sağalt beni,
Azaldım nisyanlar içinde; gözlerinde çoğalt beni,
Ağına düştüm isyanların; tut elimi doğrult beni,
Ağzına düştüm yalanların; tut dilimi doğrudan tut beni,
Ayartısına kandım anlık sevdaların; tut gözlerimi körelt beni,
Arı duru kalamadım bulandım; el üstünde tut pişmanlıklarımı, durult tut beni.

Tut Beni...” (Senai Demirci)

Orucu bu şekilde tutanların, ömrü Ramazan, ahireti bayram olur. O bayram ebedi saadet yurdu cennettir. Bu vesileyle YBFL ailesinin Ramazan ayını tebrik eder, hep hoş gelen Ramazan’ın bizleri de hoş bulmasını temenni ederim.

AFFETMEYECEĞİZ

DENEME

Ben eteğinin boyu dizinden iki santim daha kısa olduğu bahanesiyle kıskanan “eşi” tarafından öldürülen Papatya’yım. Ben akşam geç saatte eve geldi diye günlerdir aç bırakılan Nergis’im. Ben kocası ekmek parası getirmedi diye akşam yemeğini beğenmeyen caninin katlettiği Gonca’yım. Ben on altı yaşında başlık parası için zorla evlendirilen istemeyip kaçtığım için kirletilen namuslarını kanımla temizlettiren Menekşe’yim. Ben Sümbül’üm, Gül’üm, Nilüfer’im, Kardelen’im. Ben artık solmuş tüm çiçeklerim...

Neden ölüm biz kadınlara aldığımız nefesten daha yakındı ki? Neden her an sokak ortasında arabada çalıştığımız iş yerinde, otelde, parkta, markette cinayete kurban gitmiş kadın cesedi olarak anılabiliriz? Neden hayatımız da artık yaşanılmayacak hayallerimiz gibi yarım kalmak zorunda? Neden daha yaşamanın ne olduğunu kavrayamadan cinayet listelerine adı-

mız karıştı?

Önceleri okuduğum bir yazıda her insanın bir amaç için var olduğu söylenmişti oysa. Bense sonumun

Şevval Sarpkaya - 9/C

böyle olacağını tahmin bile edemezken.

İnsanlar kendilerine bahşedilen hayatı yaşadıklarında ve zamanı geldiğinde koskocaman dünyada ruhsuz bedenleri toprağa karışır, belki de yüz yıl sonra adları bile anılmazdı. Peki yaşamak neydi?

Böylesine basit bir kelime nasıl olurda tüm ömrümüzü, geçirilen onca anıyı veya hissedilen duyguları kapsayabilirdi.

Yaşanmışlıkları ya da yaşanılacakları tek kelimeye sığdırmak ne kadar doğrudu. Nefes almamız sadece yaşadığımızı kanıt gösterirken...

Toplumun yarattığı o algıdaki iyi aile çocuğu rolüne sahip olduğumu sanırdım. Davranışlarımı hatta düşüncelerimi kendim kendi adıma yönetemezken... Aldığım kararlarda sürekli el alem ne der diye sorgulamak yerine ben nasıl isterim dese ydim şuan hala hayatta üniversiteyi bitirme hedeflerimi gerçekleştirmiş çocuklarımla planladığım hafta sonu gezisinin gelmesini bekliyor veya okumak için rafa kaldırdığı yarım kal-

mış kitabımın sonunu merak ediyordum.

Şimdi geriye dönüp baktığımda tüm hayatım başkası tarafından kontrol edilmiş bir oyuncaktan ibaret geliyor. Diğerlerini eğlendirmek için çabalarken asıl yalnızlaşan ve mutsuz olanın kendim olduğunun çok geç farkına varmışım. Zaman ne geri alınabilir ne de durdurulabilirdi. Gelecek ise artık geçmişten daha uzaktı. Peki şimdi nasıldım?

Bunca vakittir insanların bana sormadığı soruyu cevabını bilemeyerek de olsa ilk defa kendime soruyordum. Hissettiklerim çok anlamsızdı. Sanki en güzel anılarım gözümün önünde beliriveriyor. Hiçbir şeyi düşünmezken her şeyi idrak ediyordum. İçimde ne olduğunu kestiremediğim bir karamsarlık vardı. Canım neden acıyordu ki?

Şayet yıllardır gördüğüm şiddete artık boyun eğmeyip boşanmak istediğimi söylediğim için kurşun yağmuruna tutulmuşum. Bedenimden oluk oluk kan akarken artık sonumun geldiğini hissediyor, geride bırakacağım iki masum çocuğumun annelerinin babaları tarafından öldürüldüğünü öğrendiklerinde düşecekleri boşluktan kurtaramayacağım için büyük üzüntü duyuyordum.

Belki de siz bu satırları okurken tüm ülke katledilişimin haberini çoktan almış. Acıyan bakışlarla ve dediğinizi duyduğum gencecik kızmış yazık olmuş sözlerinizle son nefesimi veriyorum.

Ha bir de düşünmeden edemiyorum. Gerçekten bir insanın ölümü nasıl başka bir "insan"ın elinden olabiliyor. Bunun arkasına hangi gerekçeyi dayattırarak haklı çıkabilme çabalarına girişebiliyorlar. Nasıl olur da katilim giydiği takımla taktığı kravatla iyi hal alabiliyor. Yoksa bu beni geri mi getirecekti veya kızını kıyafetlerini koklayarak arayan annenin ve acısını içine atan gözyaşlarıyla konuşan babamın yasını hafifletecek miydi?

Bende yaşamak istiyordum ama katledildim. Benim katledilen son kadın olmam dileğiyle... İnsan tabirini hak etmeyen mahlukları unutmayacağız, affetmeyeceğiz...

Mısrarlarda süzülürken kaybolmak ister misin Romeo ?

Dize sonlarından atlamak ister misin sonsuzluğa.

Yunus Emre Kavak